

[Busch-Jensen.]

kan, saa vidt jeg kan se, give Anledning til nogen Bemærkning.

§ 6 indeholder et naturligt Tillæg til de øvrige Bestemmelser, som handler om de Formueværdier, der ved kontraktlige Dispositioner kan være unddraget den Formuemasse, som er sat under Administration. Der er jo i Loven af 28. August 1945 givet Regler om Afkræftelse af visse Dispositioner, og det foreslaas nu fastslaaet, at saadan Afkræftelse kan indledes med en Retskendelse, som træffer Beslutning om at beslaglægge de Værdier, det her drejer sig om.

Dernæst indeholder Lovforslaget Bestemmelser om, hvordan Administrationen afsluttes, enten ved at det administrerede og beslaglagte frigives, eller ved at Administrationen overgaar til Fortsættelse i en Konkursbehandling eller en frivillig Likvidation.

Man kunde maaske opholde sig lidt ved Bestemmelsen i § 9 om den Plads, Statskassens Krav skal have i Konkursordenen, det vil altsaa sige, hvordan dette Krav skal behandles i Sammenstød med forskellige Kreditorers Krav. Man kan se af Bemærkningerne til Lovforslaget, at man har overvejet en Afgørelse af dette Spørgsmaal som den, der i Norge er truffet ved den tilsvarende norske Lov, der giver Statskassens Krav Privilegium, Fortrinsret forud for simpel Gæld. Det er oplyst i Bemærkningerne, at denne norske Bestemmelse har givet Anledning til Kritik, og det danske Lovforslag har stillet sig paa det Standpunkt, at Statskassens Krav skal fyldestgøres som almindeligt, simpelt Krav. Jeg vil tro, at den Løsning, der er valgt i Forslaget, er den, som stemmer bedst med det, der i Almindelighed er dansk Retsopfattelse. Man vilde kunne tilvejebringe ubillige Resultater, hvis man vilde foreskrive som en almindelig Regel, at der her skulde gives Statskassens Krav et Privilegium, som ellers ikke tilkommer den Slags Krav.

Om Opgørelsen af de Sammenstød, der kan komme med Skattekrav, handler Bestemmelserne i § 10. Man vil se, at man kun foreskriver en Opgørelse, for saa vidt angaar Skatter, der er paalignet for Skatteaaret 1946—47. Det var vel nærliggende ogsaa at fæste sig ved de Skatter, som i de forløbne Aar er betalt, og rejse det Spørgsmaal, om

Statskassen ikke, naar den i øvrigt har Krav, som maaske gaar ud paa hele den Formue, det drejer sig om, ogsaa havde Krav paa, at de Skatter, som var betalt af Formuen, blev ført tilbage og gjort til Genstand for Konfiskation. Men jeg forstaar meget vel, at man er blevet staaende ved den Regel, der foreslaas. Det er klart, at hvis man vil tænke paa at begynde en Opgørelse med tilbagevirkende Kraft, vil man i allerhøjeste Grad og paa den mest uheldige Maade kunne komme til at gribe ind i mange Kommuners Økonomi. Det er ikke til at overse, hvad Ulykker der kunde ske, hvis man vilde begynde at kræve Skattebeløb tilbage fra Kommunerne, og Lovforslaget har derfor stillet sig paa det, efter min Mening, rigtige Standpunkt, at man lader det, som er betalt for tidligere Aar, være, hvad det er, og kun fæster sig ved det løbende Skatteaar.

Endvidere er der en vigtig Bestemmelse i § 11, som lader Spørgsmaalet om, hvad de Beløb, der konfiskeres i Henhold til Lovgivningen, skal anvendes til, staa aabent og henskyder det til Afgørelse ved en senere Lovgivning.

Saa er der i § 12 nogle rimelige Bestemmelser om, hvordan de Regler, der nu foreslaas gennemført, kommer til Anvendelse paa Administrationer, der allerede er sat i Gang, og Konfiskationer, som er sket i Henhold til Dom efter det første Straffelovstillelag. I Paragraffen findes tilsvarende Regler om Administration, der foregaar i Henhold til Værgebeskikkelse, som er sket med Hjemmel i Retsplejelovens § 795, jfr. § 745, Værgebeskikkelser, som skete straks efter at Loven var traadt i Kraft, paa et Tidspunkt, da man ikke havde anden Mulighed for at opfylde Lovens Bud end at benytte de Regler, den gældende Retsplejelov havde om Værgebeskikkelse.

Endelig vil jeg nævne Bestemmelsen i § 8. Der er i April Maaned af den højtærede Handelsminister fremsat et Lovforslag om Ændringer i den tidligere Lovgivning om Revision og forskellige andre Forhold vedrørende tyske Betalinger, og det er i § 8 forudsat, at dette Forslag skulde blive til Lov før det Lovforslag, vi behandler i Dag, hvorfor § 8 indeholder en aaben Henvisning til denne forventede Lov. Jeg vil tro, at det er af saa stor Betydning at faa den Lov,